

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/61/2016
Identifikačné číslo spisu: 1512010169
Dátum vydania rozhodnutia: 29.03.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Daniel Hudák
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1512010169.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Štefana Michálika a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci obvineného N. H. na neverejnom zasadnutí konanom 29. marca 2017 v Bratislave, pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. zák. o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3To 34/2013, z 23. júla 2013 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného N. H. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 6T 24/2012, z 30. novembra 2012 bol obvinený N. H. podľa § 285 písm. d/ Tr. por. spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava V, spis. zn. 4 Pv 21/201, z 24.2.2012, za prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného obdobia v roku 2009 do dňa 02.01.2012 v R. na A. ulici č. XX prostredníctvom počítačovej sociálnej siete Facebook dlhodobo prenasledoval poškodenú G. H. a to tak, že tejto posielal elektronické správy, ktorých obsahom bolo, že sa mu poškodená páči, že sa s ňou chce zoznámiť, pričom naliehal na ich spoločné stretnutie, pričom uvedené správy poškodená ignorovala a z uvedeného dôvodu sa jej obvinený začal vyhrážať, že sa s ňou poráta, pričom jej uviedol, že si chce zaobstarať nejakú zbraň, následne v období mesiaca december 2011 jej zaslal dva balíky, pričom prebratie prvého balíka kamarátom poškodenej obvinený osobne sledoval a druhý balík poškodená odmietla prevziať, následne kontaktoval poškodenú, pričom uviedol, že osobu, ktorá prebrala prvý balík rozkope, ak jej bude brániť v stretnutí s ním, obvinený sa rovnako kontaktoval prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby s poškodenej kamarátkou - P. F., ktorú najneskôr do novembra 2011 v jednotlivých správach žiadal o sprostredkovanie stretnutia s poškodenou, ďalej telefonicky kontaktoval poškodenej matku - K. H., ktorej v období pred Vianocami 2011 volal na mobilný telefón, pričom jej oznámil, že má pre poškodenú darček a pýtal sa, či bude doma cez sviatky, poškodenej tetu - N. H., ktorej koncom septembra 2011 volal na pevnú linku, pričom si od nej pýtal telefónne číslo na poškodenú

a členov jej rodiny, pretože poškodená mu neodpovedá na správy, poškodenej krstnú matku - I. H., ktorej na jeseň a pred Vianocami v roku 2011 volal a pýtal si telefónne číslo na poškodenú, pretože mu neodpovedá na maile a má záujem o vzťah s poškodenou, uvedené konanie bolo pre poškodenú G. H., nar. XX.XX.XXXX nepríjemné a vzbudilo u nej dôvodnú obavu o jej život a zdravie ako aj o život a zdravie jej príbuzných osôb, oslobodený z dôvodu, že nie je pre nepríčetnosť trestne zodpovedný.

Podľa § 289 ods. 1 Tr. por., § 73 ods. 1, § 74 ods. 1 Tr. zák. súd obvinenému uložil ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou.

Proti rozsudku prvostupňového súdu podal odvolanie obvinený. Krajský súd v Bratislave uznesením, sp. zn. 3 To 34/2013, z 23. júla 2013 podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného zamietol. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že podáva odvolanie proti výroku o vine a proti výroku, ktorým súd uložil obvinenému ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou. Obvinený uviedol, že v základnej rovine nerozporuje oslobodenie spod obžaloby, ale navrhuje oslobodenie spod obžaloby, že jeho konanie nenapĺňa znaky skutkovej podstaty trestného činu, pre ktorý bol stíhaný.

Proti druhostupňovému uzneseniu podal 22. júla 2016 dovolanie obvinený z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. e/, písm. g/, písm. i/, písm. j/ Tr. por. V písomných dôvodoch uviedol, že je nevinný a na uloženie liečenia neboli splnené zákonné podmienky.

K dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. uviedol, že v prípravnom konaní bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu tým, že mu nebolo umožnené zúčastniť sa výsluchu svedkov a poškodenej. Bolo porušené jeho právo v tom, že im nemohol klásť otázky. Právo na obhajobu bolo porušené aj tým, že súd odmietol jeho návrhy na doplnenie dokazovania.

Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por. spočíva v tom, že v jeho veci na prvom stupni rozhodoval sudca, ktorý bol právoplatne odsúdený.

Podľa obvineného dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. má byť naplnený tým, že súd vykonal dokazovanie nezákonným spôsobom, keď na hlavnom pojednávaní dňa 30. novembra 2012 prečítal výpovede svedkov len za súhlasu okresného prokurátora a nežiadal jeho súhlas a advokáta.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je naplnený tým, že súd nesprávne postupoval pri jeho oslobodení spod obžaloby, mal správne ho oslobodiť podľa § 285 písm. b/ Tr. por., že skutok, ktorý sa mu kládol za vinu, nie je trestným činom alebo podľa § 285 písm. a/ Tr. por. Jeho konanie nenapĺňa znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. zák. Navyhráжал sa poškodenej, nevyhľadával ju. Výrok uvedené v skutkovej vete sú neurčité. Pri komunikácii s poškodenou len využíval modernú techniku a služby internetových sociálnych sietí.

Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. j/ Tr. por. je podľa obvineného naplnený tým, že na uloženie ochranného liečenia neboli splnené žiadne zákonné podmienky.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3 To 34/2013, z 23. júla 2013 a konaním, ktoré mu predchádzalo bol porušený zákon. Zrušil uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3To/34/2013, zo dňa 23.07.2013 v celom rozsahu, ako aj rozsudok Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 6T 24/2012, zo dňa 30.11.2012 v celom rozsahu a zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo stratili podklad a oslobodil ho spod obžaloby v zmysle ust. § 285 písm. a/, písm. b/ Tr. por. a ochranné liečenie mu neuložil a iba v krajnom prípade vec vrátil Okresnému súdu Bratislava V, aby vo veci opätovne konal a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadřila Okresná prokuratúra Bratislava V. V písomnom vyjadrení uviedla, že právo obvineného na obhajobu porušené nebolo. Obvinený bol totiž osobne prítomný na hlavnom

pojednávani, na ktorom bola vypočutá poškodená G. H. a bolo mu umožnené klásť otázky a vyjadrovať sa k jej výpovedi. S návrhmi obvineného na doplnenie dokazovania sa vysporiadal na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30.11.2012, kedy do zápisnice uviedol, že odmieta vykonanie dokazovania z dôvodu, že tieto návrhy obvineného sa týkajú okolnosti nepodstatnej pre rozhodnutie a s týmto záverom súdu sa plne stotožňuje. Skutočnosť - právoplatné odsúdenie sudcu, nie je dôvodom na podanie dovolania v zmysle taxatívneho výpočtu zakotveného v ustanovení § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. nie je daný, pretože obvinený sa ku každej prečítanej výpovedi vyjadril. Súdy vykonali dokazovanie v potrebnom rozsahu, správne právne posúdili konanie obvineného, vysporiadali sa aj otázkou trestnej zodpovednosti obvineného a zákonne uložili ochranné liečenie.

Okresná prokurátorka navrhla dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 371 ods. 1 písm. j/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až písm. g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti. Podnet podľa odseku 3 nemožno použiť na podanie dovolania, ak ho podala osoba uvedená v § 369 ods. 2 alebo 5, namietaná okolnosť bola tejto osobe známa už v pôvodnom konaní a nebola namietaná najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

Podľa § 371 ods. 5 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. i/ a podľa odseku 3 nemožno použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných chýb a má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Zo spisového materiálu vyplýva, že obvinený v odvolaní namietal výrok o vine (nesprávny postup súdu pri oslobodení - malo byť oslobodený z dôvodu § 285 písm. a/, písm. b/ Tr. por. nie podľa § 285 písm. d/ Tr. por. a výrok o uložení ochranného opatrenia v tom, že vykonané dokazovanie z hľadiska osoby obvineného a jeho pomerov nevytvára potrebný podklad, na základe ktorého súd môže spoľahlivo rozhodnúť o potrebe ochranného liečenia ústavnou formou.

S poukazom na ust. § 371 ods. 4 Tr. por. sa súd preto nezaoberal dôvodmi uvedenými v dovolaní, ktoré boli obvinenému známe už v pôvodnom konaní a nenamietal ich najneskôr pred odvolacím súdom.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je potrebné uviesť, že podstatou práva na obhajobu je zabezpečiť úplnú ochranu zákonných záujmov a práv obvineného, prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu veci a k vydaniu zákonného a spravodlivého rozhodnutia. Treba zdôrazniť zásadnú skutočnosť, že zákon pre uplatnenie tohto dovolacieho dôvodu predpokladá len zásadné porušenie tohto práva, nie každé porušenie práva na obhajobu.

Dovolací dôvod podľa tohto ustanovenia nezakladajú, ale tvrdenia obvineného, že mu nebolo umožnené zúčastniť sa výsluchu svedkov a poškodených, pretože na hlavnom pojednávaní bol prítomný pri ich výsluchoch a ani skutočnosť, že súd neakceptoval jeho nároky na doplnenie dokazovania.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., tak ten je daný v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávného ustanovenia. Uvedenou formuláciou zákon vyjadruje, že dovolanie je určené k náprave právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočnostiach podľa noriem hmotného práva.

Koncepcia dovolania v trestnom práve, osobitne úprava dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., veta za bodkočiarkou „správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť“, vylučuje možnosť uplatňovania námietok proti skutkovým zisteniam. Na podklade tohto dovolacieho dôvodu nemožno tak preskúmavať a hodnotiť správnosť a úplnosť skutkového stavu, ani preverovať úplnosť vykonaného dokazovania a správnosť hodnotenia jednotlivých dôkazov. Skutkový stav je v prípade rozhodovania o dovolaní hodnotený iba z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené, t. j. či boli právne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva.

Obvinený v časti odôvodnenia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. napáda skutkové zistenia konajúcich súdov a ich vyhodnotenie. Tieto skutočnosti nie sú s poukazom na predchádzajúce odseky odôvodnenia tohto uznesenia naplniť dovolací dôvod podľa citovaného ustanovenia.

Nie je naplnený dovolací dôvod podľa citovaného ustanovenia tým, že podľa názoru obvineného mal byť oslobodený podľa § 285 písm. a/ alebo písm. b/ a nie podľa § 285 písm. d/ Tr. por. Konajúce súdy správne vychádzali z toho, že obvinený sa dopustil skutku, ktorý bol predmetom obžaloby, skutok vykazuje znaky prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. zák. a s poukazom na závery znaleckých posudkov, vyjadrenia znalcov a ďalšie dôkazy konajúce súdy správne a v súlade so zákonom rozhodli o oslobodení obvineného spod obžaloby zo skutku uvedeného vo výrokových častiach rozhodnutí z dôvodov podľa § 285 písm. d/ Tr. por.

Nie je daný ani dovolací dôvod podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. j/ Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej

republiky opätovne poukazuje na znalecké posudky, výpovede znalcov, z ktorých vyplýva, že boli splnené všetky podmienky na uloženie ochranného psychiatrického liečenia ústavnou formou.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní súdov nižších stupňov nezistil porušenie zákona, ale dáva obvinenému do pozornosti ust. § 371 ods. 5 Tr. por., z ktorého vyplýva, že ak by sa v konaní aj zistilo porušenie zákona, zásadne by to neovplyvnilo postavenie obvineného, a preto by Najvyšší súd Slovenskej republiky nemohol rozhodnúť o tom, že v konaní došlo k porušeniu zákona ako to navrhuje obvinený v dovolaní.

Dovolanie obvineného nebolo dôvodné, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky postupoval podľa § 382 písm. c/ Tr. por. a ako nedôvodné ho odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.